

Bilag 1.

Ekstraktudskrift af forhandlingsprotokollen for landsrådenes møde i Godthåb i sommeren 1950.

Kriminalloven.

Fra udvalget forelå følgende betænkning:

„Det af de forenede landsråd på mødet den 27. juli 1950 nedsatte udvalg til behandling af det forelagte udkast til en kriminallov for Grønland foreslår udkastet vedtaget med følgende ændringer:

1. Udvalget er af den opfattelse, at der bør findes en særlig bestemmelse, hvorefter personer, som antaster offentlige myndighedspersoner, kan domfældes, uanset at domfældelse efter udkastet eventuelt kan finde sted med hjemmel i andre bestemmelser.

Udvalget foreslår derfor sålydende bestemmelse indsat i kap. 7 før § 14 (nu § 17).

„Den dømmes, som med vold eller trusel om vold eller med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale antaster nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme.“

2. Udvalget foreslår, at der i § 21 (nu § 25) efter ordene „til kirkelig brug“ indføjes: „eller af offentlige mindesmærker og lignende.“

3. Udvalget foreslår, at § 47, stk. 1, (nu § 51, stk. 1) ændres således, at ordene: „trusel herom“ udgår, idet § 47, stk. 2, synes at gøre dem overflødige.

4. Udvalget finder det mindre heldigt, at bestemmelserne om manddrab og uagtsomt manddrab indeholdes i samme bestemmelse og foreslår derfor, at § 53, stk. 1 (nu § 57, stk. 1), ændres således, at ordene:

„eller som uagtsomt forvolder en andens død“

udgår, og at der som ny paragraf efter § 53 indføjes sålydende bestemmelse:

„Den dømmes, som uagtsomt forvolder en andens død“.

5. I kapitel 17 foreslår udvalget, at der til § 59, stk. 1 (nu § 64, stk. 1), efter ordene:

„farligt våben eller sprængstof“ tilføjes:

„eller andre farlige midler“.

6. Udvalget foreslår, at der i kap. 23 til § 92 efter stk. 1 som nyt stk. indføjes sålydende bestemmelse:

„I tilfælde, hvor de i § 84, stk. 1, nr. 4, 5 og 6 (nu § 85, nr. 5, 6 og 8) omhandlede foranstaltninger er idømt på ubestemt tid, skal påtalemyndigheden senest 3 år efter domsafsigelsen og derefter hvert andet år foranledige frihedsberøvelsens art eller varighed forelagt landsretten til afgørelse.“